

Захисниця «Азовсталі» через 3 дні після одруження стала вдовою

Під час останньої зустрічі Андрій просив її вибратися. А Валерія його (обоє на фото) — вижити...

с. 12

Фото із сайту obozrevatel.com.

Чому Леоніда Кравчука називали «Хитрий Лис» с. 5

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

18 травня 2022 року №18 (231) Ціна 7 грн

● ЖАХИТТЯ ВІЙНИ

Фото з фейсбук-сторінки Першого медичного об'єднання Львова.

11-річний Ярکو – справжня опора для мами і сестрички, які зараз не можуть ходити.

«Я глянула на Яну, а вона без кросівок і без ніг»

У Львівській лікарні Святого Миколая лежать мама і донька, які втратили кінцівки після вибуху у Краматорську

Увесь світ вжахнувся, коли окупанти 8 квітня скерували ракети на вокзал у цьому місті Донецької області, внаслідок чого на пероні загинуло 30 осіб, ще 100 зазнали поранень. Росіяни спробували відхреститися від обстрілу, мовляв, вони цілять виключно по військових об'єктах. Проте їхній брехні ніхто не повірив

Людмила ВОЛОШИНА

Того дня, як розповідає пані Наталя, вона з дітьми раненько, десь о сьомій годині, прибула на залізничний вокзал у Краматорську. Поки волонтери вирішували,

“ На вокзалі в Краматорську загинуло 30 осіб, ще 100 зазнали поранень.”

куди їм краще їхати, сім'я залишалася в залі очікування. «Потім ми з Яною вирішили вийти на вулицю. Ярکو залишився дивитися за речами. Ми пробули на вулиці хвилин зо п'ять. Там волонтери пригощали чаєм. Донька теж захотіла попоти. Я дозволила їй стати в чергу, яка була невеликою, всього дві людини», — згадує жінка.

Закінчення на с. 8

● ТРИМАЙСЯ, МАЛА! «Осколок пройшов крізь мозок і застряг у потилиці»

Фото із сайту tsn.ua.

Медики кажуть, що після таких травм люди не виживають, а Софійка вижила. Нині дівчинка заново вчиться ходити та розмовляти.

Львівські нейрохірурги врятували життя 9-річній Софійці із Миколаївської області, яка отримала поранення голови внаслідок вибуху російського снаряда. У лікарні з її мозку дістали величезний уламок, який прошив його наскрізь. Дефект у черепі хірурги закрили титановою пластиною

Закінчення на с. 10

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Фото із сайту ictv.ua.

«Я схильна до конфліктів, але через лагідний характер Олексія у нас навіть поскандалити не виходить», — зізналась зіркова ведуча.

Як це воно – бути дружиною міністра оборони у воєнний час?

Телеведуча Юлія Зорій відверто про свого чоловіка Олексія Резнікова

с. 6

Мама думала, що втратила малюка, якого народила кілька днів тому...

Дивовижний порятунок на с. 7

● У НОМЕР!

Фото із сайту delo.ua.

Цікаво, а в якій ролі тут кривавий путін?

«Карта рашизму буде битою»

Створили гральні карти із зображеннями російських воєнних злочинців

Леонід ОЛІЙНИК

Волонтери міжнародної розвідувальної спільноти InformNapalm наслідували приклад командування армії США. За підтримки Головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного вони створили та випустили дві колоди гральних карт. На них зображені воєнні злочинці РФ, а також російські політики і пропагандисти. Валерій Залужний розповів, що 20 років тому Центральне командування армії США випустило список розшукуваних воєнних злочинців у вигляді колоди карт, граючи в які військові США запам'ятовували свої цілі. «У 2022 році волонтери InformNapalm продовжили цю традицію, випустили дві колоди карт воєнних злочинців РФ. Спільними зусиллями військових та волонтерів, зусиллями всіх людей доброї волі світу карта рашизму буде неодмінно битою — як на полі бою, так і в інформаційній площині», — зазначив Залужний.

● ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЮ!

«Багато разів був поранений, але щоразу обманював смерть»

Командир роти білоруського батальйону імені Кастуся Калиновського Павло із позивним Волат (на фото) загинув, захищаючи Україну від російських загарбників

Наталка ЧОВНИК

«Сьогодні наш батальйон зазнав величезної втрати. У ході операції зі звільнення українського села від російської окупації було смертельно поранено командира роти, військовослужбовця нашого батальйону Павла Волата. Його намагалися доставити до лікарні у критичному стані, але не встигли», — повідомили в батальйоні.

Побратими Волата заявили, що він «був справжнім воїном-легендою: багато разів був поранений, але щоразу обманював смерть — і повертався у стрій». Це вже шостий білорус, який загинув в Україні з лютого 2022 року, воюючи проти російських окупантів.

Вічна слава і пам'ять усім білорусам, які віддали своє життя за Україну. Віримо, що завдяки таким людям і Білорусь колись буде вільною.

● РЕЗОНАНС

Порошенко — італійцям: «Запрошую в Бучу тих, хто проти надання зброї Україні»

«І ви на власні очі переконаєтеся, що таке «руській мір»

Ольга СОКОЛОВА

П'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» в ефірі італійського телеканалу «Медіасет» закликав тих громадян цієї країни, які не підтримують надання нам зброї, прийти в Бучу (на фото жохливі світлини саме з цього міста. — Ред.), Ірпін'я та Чернігів і подивитися на результати злочинів російських окупантів.

«Якщо не буде постачатися зброя Україні зараз, війна, на жаль, прийде на вашу землю.»

«Ви інвестуєте у власну безпеку. Тих, хто має сумніви, я хочу запросити в Україну. Ми разом поїдемо в Ірпін'я, разом поїдемо в Бучу, ми разом поїдемо в Гостомель. Я попрошу, щоб нас прийняв міський голова Чернігова. І ви на власні очі переко-

Фотоколаж із сайту fakty.com.ua.

Невже мають бути нові Бучі, щоб наші партнери остаточно відкинули будь-які сумніви у необхідності дати нам всю потрібну зброю?

нається, що таке «руській мір», — заявив Порошенко. — Ви зустрінетеся з цивільними — жінками, які втратили чоловіків, дітьми, які втратили батьків — і їм розкажете, що Україні не треба давати зброю. І дізнаєтеся, як ви себе будете відчувати після цього».

«Я хочу наголосити: що більше

озброєння для України — то коротший шлях до миру. Припинення постачання озброєння для України означає, що завтра під ударом опиниться інша країна Євросоюзу, інша країна — член НАТО. І якщо не буде постачатися зброя Україні зараз, війна, на жаль, прийде на вашу землю», — зауважив Порошенко.

● ОТАКОЇ!

І акушером буде, і астрологом: Арестович реєструє своє прізвище як торговельну марку

Передбачено сотні видів послуг, навіть депіляцію

Василь КІТ

Радник голови Офісу Президента Олексій Арестович вирішив зареєструвати своє прізвище як торговельну марку — ТМ «Арестович», «Алексей Арестович»

Радник голови Офісу Президента Олексій Арестович вирішив зареєструвати своє прізвище як торговельну марку — ТМ «Арестович», «Алексей Арестович» та «Олексій Арестович».

та «Олексій Арестович». Заявку на реєстрацію ТМ було подано 1 квітня 2022 року. Про це свідчать дані Укрпатенту, повідомив партнер

Фотоколаж із сайту telegraf.com.ua.

І швець, і жнець, і на дуді грець?

юридичної компанії Mentors Law Firm Максим Попов.

Судячи із заявок, Арестович планує надавати під своїм ім'ям такі послуги: консультації у сфері бізнесу та реклами; страхові та фінансові послуги; розваги, освітні послуги та організація заходів; медичні та ветеринарні послуги, послуги у сфері сільського господарства; юридичні та персональні послуги. «Представниця Арестовича вирішила не вибирати конкретні послуги, а скопі-

ювати весь перелік. Тому Арестович зможе працювати візажистом та надавати акушерські послуги, кредитувати під заставу та влаштовувати конкурси краси, консультувати з астрології та відкрити детективну агенцію», — іронізує Попов.

Олексій Арестович з початку війни активно коментує військові події, ставши впізнаваним в Україні та за кордоном. Ось і вирішив, «не відходячи від каси», конвертувати свою популярність у гроші.

● РЕЗОНАНС

Фото із сайту youtube.com.

«Бункерний дід», як тепер називають путіна, навряд чи наважиться сісти в цей літак, місце перебування якого постійно відстежують США.

Чому путін не показав на параді засекречений літак «судного дня»

Кремль відмовився від ідеї використання 9 травня на параді в Москві Іл-80 Махдоме, який призначений для евакуації керівництва країни у разі ядерної війни. Це повітряне судно більш відоме як літак «судного дня» або «літаючий кремль»

Василь КІТ

СОНЦЕ СІЯЛО, НІ ХМАРИНКИ, А В КРЕМЛІ СКАЗАЛИ — «ПОГОДА НЕЛЬОТНА»

Востаннє на параді на красній площі літак бачили у 2010 році. Цьогоріч путін знову хотів продемонструвати його. Але в останній момент від цього відмовились, як і від польоту авіації взагалі. У кремлі сказали, що, мовляв, погода нельотна.

Насправді ж, як повідомили у міжнародній волонтерській спільноті InformNapalm, причиною стала несправність «літаючого кремля». «Один із інсайдерів InformNapalm у Москві повідомляє, що нібито реальною причиною скасування повітряної частини параду стала діагностована несправність літака «судного дня», — йдеться у повідомленні.

Водночас військовий експерт Олег Жданов в інтерв'ю виданню «Обозреватель» заявив, що путін наказав не демонструвати командний борт Іл-80 після ультиматуму з боку Заходу. Як він пояснив, такий ультиматум було зроблено після численних заяв та натяків керівництва РФ про можливість застосування ядерної зброї в ході війни проти України.

«Путін почав розганяти тему ядерної зброї, і його відразу ж попередили, що вони звернуть увагу на питання про його особисту ліквідацію. Або на питання про запровадження санкцій проти близьких йому людей. Зауважу, що одразу ж усі посадовці в РФ почали говорити:

— Та ні, ми і не збиралися застосувати ядерну зброю», — уточнив Жданов. Він також підкреслив те, що на момент проведення військового параду в Москві була чудова погода, тому нельотна не могла бути причиною скасування параду літаків.

судно зв'язку. Для цього він оснащений потужними радіостанціями короткохвильового та ультракороткохвильового діапазону, антенами релейного та супутникового зв'язку. А також 4-кілометровою антеною наддовгого діапазону радіохвиль —

Цей літак має суттєвий недолік — може летіти орієнтовно лише на 3–5 тисяч кілометрів і сідати тільки на довгі аеродроми із злітною смугою у три кілометри. Тобто для тривалого баражування Іл-80 потрібен просто караван повітряних літаків-танкерів, які мають його постійно дозправляти в повітрі.

ЧИМ ОСОБЛИВИЙ «ЯДЕРНИЙ ПТАХ»

У РФ Іл-80 — це спецборт путіна, точні характеристики якого засекречені. Насправді ця машина — результат заздрості радянських генсеків, які дивились на те, що США мають літаки Е-4 — повітряні командні пункти. Тому у 1980-х роках в СРСР вирішили зробити такі самі на базі пасажирського Іл-86, обвішавши його різноманітними системами зв'язку. Полетів Іл-80 у 1985 році, а всього було побудовано чотири літаки — стільки ж, як Е-4 у США. Але наразі на ньому стоїть застаріла електроніка, яку востаннє дещо оновили у 2015-му, тож, кажуть, зараз будують йому заміну (три інші такі Іл-80 просто іржавіють десь на аеродромі в Чкалові).

Загалом Іл-80 — це фактично

тонким дротом, який розмотується під час польоту для зв'язку із підводними човнами. Такий арсенал необхідний для того, щоб забезпечити зв'язок із військами, в першу чергу всіма компонентами ядерної тріади: ракетними військами стратегічного призначення, підводними ракетно-носцями та літаками стратегічної авіації.

Але цей літак має суттєвий недолік — може летіти орієнтовно лише на 3–5 тисяч кілометрів і сідати тільки на довгі аеродроми із злітною смугою у три кілометри. Тобто для тривалого баражування Іл-80 потрібен просто караван повітряних літаків-танкерів, які мають його постійно дозправляти в повітрі. А це різко зменшує цінність «літаючого кремля».

● Я ТАК ДУМАЮ!

Рівняти добро зі злом у тилу — це гасити конфлікт бензином

Що ж, маємо відповідь-відмову від Міністерства культури та інформаційної політики (МКІП) на звернення медійників щодо присутності в єдиному телемарафоні ведучих каналів Медведчука, які поширювали російську пропаганду

Мирослава БАРЧУК, журналістка та телеведуча, член Українського ПЕН

МКІП вважає, що не варто сваритися: «Якщо не хочемо зробити щілину в обороні перед росією, то ми сьогодні маємо виступати єдиним фронтом». Бо «сьогодні нам потрібна кожна людина, кожен спеціаліст, який працює на єдиному інформаційному державному фронті для відстоювання нашої державності та перемоги над російськими загарбниками». Ось така вибіркова миролюбність.

«Спеціалісти», які роками подавали патрони ворогу на інформаційному фронті, потрібні. А спеціалісти з каналів «Прямий», «Еспресо» і «5-й», які зникли з ефірного цифрового мовлення, не потрібні.

І головне щодо сварок. Звісно, що зараз не варто конфліктувати.

Але це працює інакше.

Під час війни суспільна напруга формується якраз там, де збита моральна навігація. Де є очевидна, обурлива несправедливість.

Конфлікт виникає там, де урівнюють людей, які відстоювали правду і дотримувались професійних стандартів, і російських колаборантів, зброєносців Медведчука & компаньйонів.

Під час битви добра зі злом на передовій рівняти добро зі злом у тилу — це гасити конфлікт бензином.

● ПРЯМА МОВА

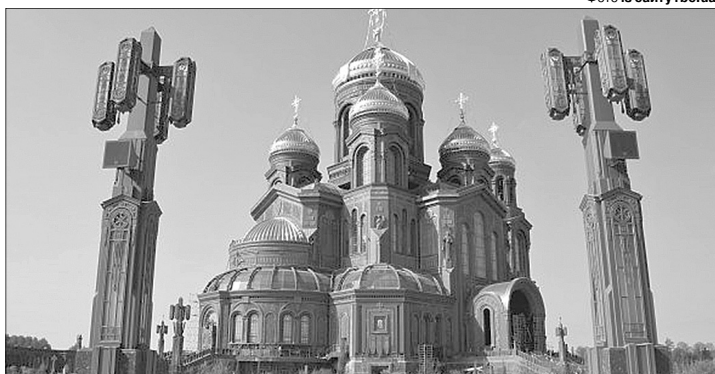
Борислав БЕРЕЗА, політик і громадський діяч, народний депутат VIII скликання, про війну:

Дивлячись на манеру ведення війни російськими окупантами, можна зрозуміти, що це війна на знищення нації. Нашої нації. Бо коли окупанти вбивають, гвалтують, грабують та вивозять частину населення до себе в росію, то зрозуміло, що їх не цікавлять прихильність або симпатії українців. Російський окупант не планує жити поряд з українцем. Він хоче жити на нашій землі замість українців. Тож це війна за наше право жити. Жити на своїй землі. Жити за своїми законами, самостійно обираючи собі владу. Саме за це ми воюємо сьогодні. Ця війна до кінця. Війна до знищення ворога та до того часу, коли тільки від думки про українців у росіян буде холодний піт по спині бігти від жаху. І це буде тривала війна. На жаль. Але ми пережемо! І не тільки зовнішніх ворогів, а й внутрішніх. Вірте в ЗСУ та Залужного! Слава Україні!

● **СМЕРТЬ КРЕМЛІВСЬКОМУ КАРЛИКУ!**

Фото із сайту rbc.ua.

Ця церква справді виглядає доволі зловісно.

«Йому треба когось приносити в жертву»: екстрасенс розповів про таємницю путіна

Президент росії, який розв'язав війну проти України, збудував храм сатани. Вбивствами мирного населення він приносить жертви темним силам

Василина СМЕТАНА

Про це заявив відомий український екстрасенс, переможець литовської «Битви екстрасенсів» Макс Гордєєв. За його словами, путін шалено вірить у магію, про що свідчить будівництво храму збройних сил росії, який через його стилістику, символізм та кольори виглядає дуже зловісним. «Там суто сатанинський храм, де він проводить свої таємні обряди... А нас він приносить у жертву. Тобто диявол каже: «Я даматиму тобі владу, а ти приносиш жертву». І тут

у нас понеслось: Грузія, Чечня, Сирія і Україна», — зазначив Гордєєв.

За його словами, путіну «треба когось приносити в жертву», тож убивства дітей, жінок, чоловіків російськими окупантами не випадкові. Водночас екстрасенс наголосив, що президент росії помре страшною смертю — як і всі люди, які наважувалися «укласти» угоду з дияволом. До його смерті може бути причетний чеченець, не виключено, що глава Чечні Рамзан Кадиров.

Як кажуть, хочете — вірте, а хочете — ні...

● **БРАВО!**

Дід Валентин із-за паркана знищив ворожий бензовоз

Він самотужки намагався зупинити рух ворожої техніки за допомогою РПГ-18 «Муха»

Василина СМЕТАНА

Як повідомили в Територіальній обороні ЗСУ, боєць дід Валентин підбив ворожий бензовоз із-за паркана власного будинку. А після цього ще й закидав противника трьома гранатами. Четверту ж залишив для себе, — каже, що про всяк випадок, якщо б взяли у полон.

«Коли побачив, як вони заходять на нашу вулицю, виглянув із-за паркана, що вони вже біля школи їдуть, десь метрів 100–150 від мого дому, я все приготував, — розповідає він. — Став на причіп за гілками дерев, щоб не могли мене розгледіти. Прицілювся. І перший у мене був вистріл із «Мухи» у бензовоз. 4 БМП пройшли вперед, я їх пропустив, а бензовоз мав перекрити всім дорогою, бо їхав непорожній. Вдалося мені трошки, він зупинився поперек

дороги і загорівся. Техніка, яка була позаду, проїхати вже не змогла».

Тоді боєць кинув одну за одною гранати. Коли окупанти відкрили вогонь, перескочив за свою хату, з тим до сусідів — і вже звідти зателефонував військовим, які дислокувались на той момент у місцевому торговельному центрі «Жираф». Попередив про наступ окупантів. «І наші через 5–7 хвилин почали стріляти по орках. Пішли сильні вибухи. А за хвилин 40 все стихло», — додає дід Валентин.

Це сталося 27 лютого на вулиці Вокзальній у Бучі. Через годину після цього дід зняв відеоролик на свій телефон, де видно знищену ним та нашими бійцями російську техніку. Це відео тоді неодноразово показували українські ЗМІ. Переможемо!

● **ПОЛІТИКА**

Фото із сайту youtube.com.

«Пане Макрон, ми — нація, яка вже заплатила за майбутнє членство в Європейському Союзі найбільшу ціну серед усіх членів».

Макрону «на пальцях» пояснили, чому Україна має стати членом ЄС

Президент Франції ошелешив заявою про те, що Києву знадобляться десятиліття, щоб бути членом Європейського Союзу. Ці слова не пройшли повз увагу багатьох політиків

Василь КІТ

Зокрема, п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко в ефірі французького телеканалу LCI нагадав усім французам, що українці платять за свої європейські прагнення найвищу ціну і президент Макрон добре про це знає.

Порошенко наголосив, що українці вміють дивувати світ: «Коли в 2014-му я був обраний президентом, сказали, що нам потрібні роки для підписання Угоди про Асоціацію та вступ в дію Поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі і це неможливо зробити під час російської агресії. Я підписав цю Угоду через тиждень. І дуже дякую членам Європейського Союзу та керівництву ЄС за це. Коли в 2017 році казали, що під час кризи біженців Україна ніколи не отримає безвізо-

вий режим з Європейським Союзом, а якщо отримає, то створить велику проблему, я сказав, що ми його отримаємо і підпишемо за лічені місяці. Так і відбулось. Коли потім запевняли, що ми не отримаємо Томос про автокефалію, про незалежність

можливим. Ми — нація, яка вже заплатила за майбутнє членство в Європейському Союзі найбільшу ціну серед усіх членів. Наша заявка в ЄС запечатана, підписана кров'ю українців, які віддали життя за те, що вони хочуть повернутися

“ **Наша заявка на членство в ЄС запечатана, підписана кров'ю українців, які віддали життя за те, що вони хочуть повернутися до європейської родини народів.**

від російської церкви, нам теж зауважили, що на це піде 300 років. Ми одержали його за місяці», — нагадав Порошенко.

«Ви ще погано знаєте українців. Ми здивували всіх, коли зупинили другу найбільшу армію світу. Ми маємо неможливе зробити

до європейської родини народів, — заявив п'ятий Президент і закликав Макрона приїхати в Україну та особисто побачити, які злочини вчиняють російські окупаційні війська, на які жертви йде Україна у цій війні і який героїзм демонструє наш народ.

● **ПРЯМА МОВА**

Володимир Зеленський, Президент України, про понеділкову евакуацію 53 важкопоранених військовослужбовців з «Азовсталі», яких доставили до медичного закладу у Новоазовську (територія ОРДО) і потім обмінюють на російських військовополонених:

Хочу підкреслити: українські герої потрібні Україні живими. Це наш принцип. Думаю, що ці слова зрозуміє кожна адекватна людина... Щоб повернути хлопців додому, робота триває, і ця робота потребує делікатності й часу.

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Президент, в якому «волинська переміг комуняку»

12 фактів із життя першого Президента новітньої України Леоніда Кравчука, який помер 10 травня у віці 88 років

Василь РОГУЦЬКИЙ

1. Леонід Кравчук народився у селі Великий Житин поблизу Рівного. Його батьки жили дуже бідно, навіть не в хаті, а в сушарні, де раніше сушили тютюн. Ось спогади двоюрідного брата майбутнього президента Леоніда Мельничука: «Якось ми дітьми прийшли колядувати до тітки Хими (мама Леоніда Кравчука. — **Ред.**), я попросив води — а чашка до табуретки примерзла, так холодно в хаті було. Жили неможливо».

2. Коли Леоніду Кравчуку було 10 років, на фронтах Другої світової війни загинув його батько Макар. Мама Хима вдруге вийшла заміж за Сильвестра, який хоч і мав крутий характер, але ставився до малого Леоніда, як до рідного. В цьому шлюбі народився брат Михайло.

3. Мама хлопця була глибоко віруючою людиною. «Вона дуже хворобливо сприймала те, що я атеїст, — згадував перший Президент. — Тож завжди старалась посадити мене під образами і говорила: «Сядь, там тобі зручніше буде». Я бачив її маленьку хитрість і не суперечив. А коли сідав, раділа. Вона намагалася зняти з мене, в її розумінні, вину за те, що я на своїй роботі відповідав за атеїстичну пропаганду».

4. У 1942 році Леонід Кравчук із товаришем наколядували 40 карбованців для Українського Червоного Хреста. Таке повідомлення за часів німецької окупації опублікувала газета «Волинь», яку редагував відомий письменник Улас Самчук. Це була перша згадка у пресі про майбутнього Президента України.

5. В юності Леонід Макарович був натурником для пам'ятника Щорсу в Києві. «Будучи студентом університету імені Т.Г. Шевченка, я гуляв з другом Хрещатиюком. Підходить до мене чоловік, представляється архітектором Лисенком і пропонує попозувати для його роботи. Мовляв, я підходжу за зовнішніми даними», — згадує Кравчук. Він по-

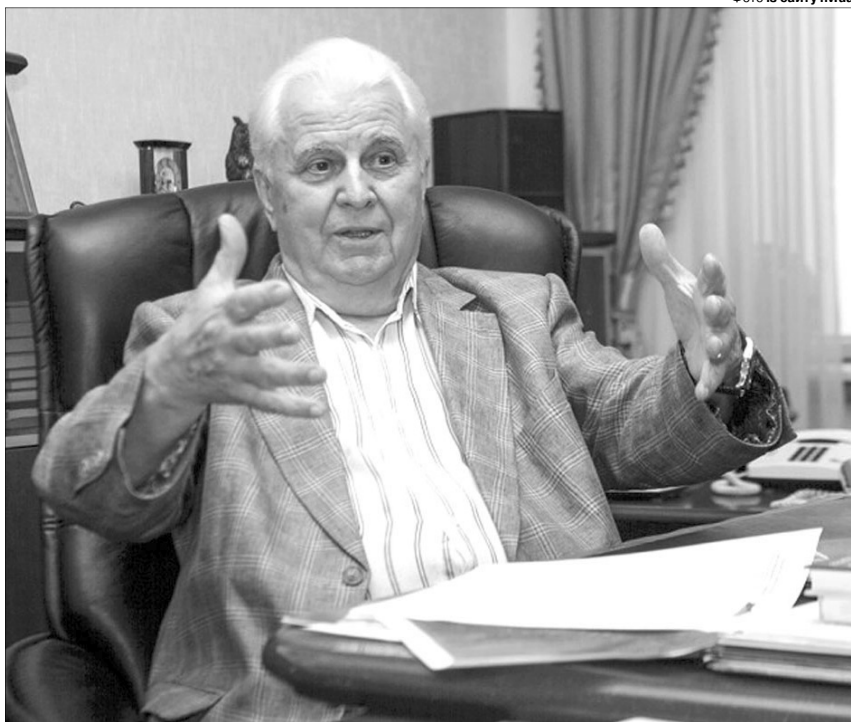

Фото із сайту nv.ua.

Саме Леонід Кравчук заклав демократичну традицію в Україні, коли добровільно у 1994 році пішов на дострокові президентські вибори і програв їх.

годився і протягом двох місяців ходив у майстерню скульптора. За це Леонід отримував непогані на той час гроші і, за його словами, годував на них півгуртожитка.

6. Перший Президент України удостоївся увічнення у народній назві візка для перевезення вантажів — «кравчучки». Їх вдало конструкцію створив інженер-конструктор Київського авіазаводу Олексій Сергєєв. Сам він про це казав так: «Той, хто у 90-ті їздив із «кравчучкою», нині має свій бізнес, а хто бігав із прапором, то бігає з ним і досі».

7. Уперше Леонід Кравчук зрозумів, що СРСР не має майбутнього, коли у 1987 році йому, як головному ідеологу українських комуністів, доручили вивчити матеріали щодо Голодомору 1933-го. «Не можу сказати, що захворів,

але після відвідування архівів ночами мені снилися жахливі сни, — згадує Кравчук. — Опрацювавши 15 тисяч документів, у тому числі фотографій, побачив, який це був жах для селян». Саме тоді, зізнавався Кравчук, він відчув, що «така країна, з такою ідеологією, з такою практикою, не може довго існувати».

8. Одним з прізвиськ першого Президента було «Хитрий Лис». Показовим у цьому плані є випадок, який описує громадський діяч та підприємець Валерій Пекар, котрий у 1989 році був охоронцем Установчого з'їзду Народного Руху України, гостем якого був і Леонід Макарович. Ось спогади Валерія Пекаря: «Виступає він (Кравчук. — **Ред.**), значить, сходить із трибуни, і тут до нього підбігають дві жіночки і чіпляють йому жовто-блакитний прапорець —

значок на лацкан. У цей момент на його обличчі читається розгубленість. Зняти значок не можна — це образа для тисяч людей, конфлікт на рівному місці (а Л.М., як ми знаємо, їх уникав). Залишити теж не можна — тоді ще жовто-блакитний прапор був не сказати щоб підзаборною, але під анафеомою, а колеги-партійці точно залякують».

І тут Леонід Макарович утнув фантастичну штуку. В актовому залі загалом було холодно, хтось навіть мерз. А чоловікові жарко стало насправді. Піт покрив чоло, краватка стала душити. Він послабив її, витерся хустинкою і врешті скинув того піджака та й повісив на спинку стільця. Ідеальний вихід: значок не зняв, але й не вдягнув. Він є, але його нема».

9. Підпис Леоніда Кравчука стоїть під історичним документом — Актом проголошення Незалежності України. Тоді він був Головою Верховної Ради. Як згадував нардеп Володимир Філенко, в час, коли Україна ставала незалежною, «у Кравчука волинська переміг комуняку». За результатами виборів 1 грудня 1991 року він став першим Президентом незалежної України.

10. З іменем Леоніда Кравчука можна пов'язати принаймні одну масштабну оборудку. Вона згодом перетворилася на кримінальну справу. У 1995 році Генеральна прокуратура

В юності Леонід Макарович був натурником для пам'ятника Щорсу в Києві.

порушила справу за фактом підозріло збиткової діяльності акціонерного судноплавного концерну «Бласко», який створив перший Президент своїм Указом у 1993 році на базі Чорноморського пароплавства. Фігурантом справи був його син Олександр Кравчук, який нібито виводив кошти у Швейцарію.

11. Кравчук був завзятим мисливцем. Але казав, що для нього полювання — «не вбивство, а спілкування з природою». «У лосів, оленів, косуль та кізок стріляти не можу, шкода».

12. Свого часу хотіли облаштувати його рідному селі музей імені першого Президента, проте той відмовився. Сказав, що подібних почесній заслуговують лише покійні.

● СВІТ З НАМИ!

Польська пошта випустила марки із Зеленським

Їх розібрали за годину, як гарячі пиріжки

Сергій БОРОХ

Ініціатором випуску став депутат Краківської міської ради Лукаш Вантух. Він також наклеїв одну з таких марок на листівку і надіслав її російському представнику

в Польщі, «висловивши сподівання, що таке послання хоч трохи зіпсує йому сніданок».

Загалом виготовили 99 аркушів по 9 марок на кожному з них. Ціна одного набору — 4 500 злотих (близько 30 000 грн).

Попит виявився настільки великим, що продаж було зупинено вже за годину. Усі зароблені гроші, а це близько 3 мільйонів гривень, підуть на закупівлю гуманітарної допомоги для України.

Дякуємо, друзі поляки!

Фото із сайту ukr.net.

І поштівка — потужна зброя!

● ПРЯМА МОВА

Кая КАЛЛАС, прем'єр-міністр Естонії, закликала лідерів ЄС не говорити з путіним:

Я відчуваю, що якщо всі путіну постійно телефонують, він не усвідомлює, що він в ізоляції. Тож якщо ми хочемо донести меседж про те, що насправді «ви ізольовані», не дзвоніть йому. В цьому немає сенсу. Він відчуває, що знаходиться у центрі уваги, тому що всі хочуть з ним поговорити. Але що ми маємо з цього? Я не бачу жодних результатів, тому що після всіх цих розмов була Буча, Ірпін'я — ми не бачимо жодних ознак деескалації.

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

«Почути його голос хоч на хвилинку видається розкішшю...»

Телеведуча Юлія Зорій розповіла, як це — бути дружиною міністра оборони у воєнний час

Людмила ГРИЦВЕЛЬДТ, viva.ua

«Кохана, я поїхав на роботу. Він розпочав війну», — з цими словами чоловіка рано-вранці 24 лютого моє життя змінилося назавжди. Поділилося на «до» та «після», — розповіла виданню «Viva!» телеведуча.

«Зараз важко підібрати слова, щоб описати весь спектр емоцій, переживань і всього, що вирує в моєму серці і розриває його на шматки. Можливо, скоро, після перемоги, можна буде трішки видихнути, опанувати себе, зосередитись і зібрати думки до купи, щоб описати їх, але точно не зараз», — поділилася вона.

На запитання, як це — бути дружиною міністра оборони під час війни, Зорій відповіла: «Так само, як і у мирний час, — відповідально, стримано, із надзвичайним почуттям гордості і впевненості».

«Хоча, зізнаюся чесно, додався страх. Це нормально. Мені невимовно боляче бачити його постійно втомлені

“ Я захоплююся стійкістю свого чоловіка, його виваженістю, сконцентрованістю, його патріотизмом і професіоналізмом.

від недосипання очі, бо працює 24/7, як і весь уряд. Як і всі наші захисники і захисниці. Як і всі ми. Бо це війна», — додала вона.

«Усім зараз нелегко. І кожен працює на своєму фронті. Але я захоплююся стійкістю свого чоловіка, його виваженістю, сконцентрованістю, його патріотизмом і професіоналізмом. Правда. Я отримую величезну кількість листів від людей зі словами подяки і підтримки для Олексія. І щиро вдячна кожному», — наголосила Юлія.

Коли є така можливість, подружжя намагається підтримувати зв'язок.

«Почути його голос хоч на хвилинку видається справжньою розкішшю.

Фото із сайту ictv.ua.

Коли є така можливість, подружжя намагається підтримувати зв'язок.

Найцінніші моменти», — зізналася Зорій.

Юлія не приховує, що війна повністю її змінила. «Напевно, як і кожного з нас. Багато чого переосмислила, переглянула пріоритети. Все важливе колись, до війни, стало абсолютно незначимим зараз. Я точно знаю, що сьогодні я краща за себе вчорашню. У щоденних молитвах обіцяю Богу, що ми всі станемо кращими. Дуже не хочеться підвести Його в цих обіцянках...» — зазначила вона.

— Як ти сама витримуєш увесь біль, який виливають люди?

— Дозволяю собі іноді плакати. Після розмови. Через сльози вивільняються емоції, і мені стає легше.

Цими днями виповнилося 5 років, як Юлія Зорій одружена з Олексієм Резніковим. Юлія у сторіс Facebook привітала чоловіка і зізналася, що не так уявляла собі цей день, але висловила сподівання, що попереду у них все життя у процвітаючій Україні.

Фото із сайту karavan.ua.

«У нас є багато спільного — інтереси, цінності, цілі».

«Навіть якби у нас була різниця у віці 30 або 40 років, однаково вийшла б за Олексія»

Так Юлія Зорій відповідає на запитання про стосунки з політиком, який старший за неї на 20 літ

— Хоча спочатку тато насторожений був, бо він дізнався про різницю у віці і, напевно, вона йому не дуже сподобалася, — зізналася Юлія в інтерв'ю kr.ua. Але потім він мені сказав: «Дивися, тобі жити. Я за те, щоб ти була щаслива. Якщо ти щаслива (а я бачу твої очі), то я спокійний. Ось, вони познайомилися, чудово зійшлися. Просто з Льюшою неможливо не зійтися, тому що він така людина — просто в себе закохує. Це правда. У нього є такий якийсь талант, така його здатність. Він завжди душа компанії, завжди його

всі люблять. Його можна або дуже ненавидіти, або дуже сильно любити — тут навіть немає чогось середнього. У нього так це виходить, тому його обожнюють дідусь, бабуся, моя сестра. До речі, моя сестра Тамара досі жартує: «Льюшо, а як ти хочеш, щоб я вийшла заміж, якщо дивлюся на тебе з Юлею, що ти для неї робиш, як ви спілкуєтесь?.. Як я можу знайти хоча б когось подібного?» Каже: «Ти спеціально показуєш, які бувають ідеальні чоловіки, щоб я собі такого не знайшла».

У нас є багато спільного — інтереси, цінності, цілі. Більше того, якби у нас була різниця 30 або 40 років, то я однаково б вийшла за Олексія!

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти 1000 гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Мама думала, що втратила малюка, якого народила кілька днів тому...

Дивовижний порятунок у Маріуполі

Юлія ЛУГОВА

У цьому багатостраждальному місті, де щодня від голоду і російських снарядів гинуть десятки містян, часом трапляються і неймовірні історії порятунку. Про одну з них у мережі фейсбук розповів журналіст Олег Ущенко. За його словами, днями у підвал мариупольської лікарні, де ховалися люди, принесли немовля 5 днів від народження. Тоді вирішили, що воно єдине вціліло під завалами після влучання бомби у багатоповерхівку.

Лікар серед галасу та вибухів навіть не відразу втямив, який пацієнт до нього потрапив, бо він лише заснув після поїзної, очевидно, зміни. Тож загорнуту у куртку дитину просто поклали на стілець у кутку, де ховалися літні люди,

“ При детальному огляді хлопчика виявилось, що у нього — великий опік. Тож лікар чесно сказав: якщо не відвезти в опіковий центр, слід готувати коробку від взуття (для поховання).

і на неї мало не сів якийсь дідю. В останню мить лікар отямився і зупинив чоловіка. Крихітку віднесли до жінок-породіль. Там малюка помили і почали годувати грудьми. У перший день йому стало краще. На другий — гірше. На третій — ще гірше. При детальному огляді хлопчика виявилось, що у нього — великий

Фото із сайту fakty.ua.

«Жінка, плачучи, тулила до себе свого первістка».

опік. Тож лікар чесно сказав: якщо не відвезти в опіковий центр, слід готувати коробку від взуття (для поховання).

Удруге малюка врятував чоловік, який, ризикуючи життям, таки довів його до спеціалізованого закладу. «Принесли дитинку, почали оформляти, і тут медсестра пригадала, що у них з опіками лежить молода мама, яка божеволіє, бо десять днів тому народила хлопчи-

ка, але у кінці пологів до них прилетів снаряд, тож вона через опіки втратила свідомість і не знає, що з сином. А через кілька хвилин жінка, плачучи, вже тулила до грудей свого первістка», — розповів журналіст.

Хочеться сподіватися, що і мамі, і малюкові вдасться врятуватися з пекла у Маріуполі і рашисти не депортують їх на Сахалін чи в інші забуті Богом місця.

Знайшлася «рідна кров»

Продовження історії 4-річної Аліси із Маріуполя

Розповідь про маленьку героїню з підвалу «Азовсталі», яку нелюди-окупанти у День матері розлучили з найріднішою людиною, зачепила серця багатьох українців. Під час останньої евакуації з території заводу мама дитини нібито не пройшла так звану процедуру «фільтрації» і потрапила в заручники до окупантів. Тим часом Алісу евакуювали на українську територію — у Запоріжжя. А нещодавно, як повідомила уповноважена Верховної Ради з прав людини Людмила Денісова, вдалося знайти рідних дівчинки.

«Сьогодні до Запоріжжя, де тимчасово дали притулок дитині, приїхав її родич. Зараз вона разом із дядьком прямує до безпечного регіону на заході України. Найближчим часом очікується зустріч дівчинки з рідною бабусею, яка приїде з Польщі. Маленька Аліса буде передана їй під опіку як дитина, яка в умовах во-

Фото із сайту obozrevatel.com.

За однією з версій, Аліса — донька військової медички, яка рятувала поранених у бункерах «Азовсталі».

єнного стану залишилася без піклування батьків», — розповіла Денісова і додала, що ця історія матиме щасливе завершення тільки після повернення мами з окупованої території.

Нагадаємо, 4-річна Аліса стала відомою після того, як її мама зняла відео про те, як дочка мріє вибратися з-під обстрілів і повернутися додому. Ролик із бункера «Азовсталі» вперше з'явився в інтернеті 17 квітня. Тоді повідомлялося, що дівчинка — дочка військового медика з Маріуполя. З перших днів

облоги міста дитина знаходилася в укритті, де розміщувався імпровізований шпиталь. Там її мама допомагала пораненим військовим.

Відео про Алісу стало швидко поширюватися у соцмережах. Уже через два дні після його появи команда «Шахтар» на благодійному матчі в Стамбулі вийшла у футболках з фотографією 4-річної українки, яка всі дні війни ховалася від російських снарядів у бомбосховищі Маріуполя. «Я хочу повернутися додому», — було написано на футболках гравців.

Мріє, щоб ненька воскресла

Хлопчика засипало у підвалі разом із батьком, але вони дивом вижили

Мишко народився у 2014-му в Маріуполі, цьогоріч він втратив найріднішу людину — маму померла у березні 2022-го. Дитина залишилася жити з батьком та двома братами під обстрілами російських нелюдів. Одного разу сім'я перебувала у підвалі, ховаючись від бомбардування, де їх засипало після удару бомби. Тоді батько взяв лопату і прорив хід в інше приміщення, тож усім вдалося вийти назовні.

Після пережитого Мишко різко подорослішав. На запитання волонтерки Алли Мельничук, про що він мріє, хлопчик відповів: — Щоб моя ненька воскресла... — А про що ще? Мишко подумав і сказав: — А більше нічого не потрібно.

За матеріалами fakty.ua, obozrevatel.com.

Фото із сайту segodnya.ua.

У 8-річного Мишка погляд дорослої людини.

Підпишіться на наш телеграм-канал VOLYN.COM.UA

● **ЖАХІТТЯ ВІЙНИ**

«Я глянула на Яну, а вона без кросівок і без ніг»

Закінчення.
Початок на с. 1**Людмила ВОЛОШИНА**

Потім сталося щось незрозуміле: в очах потемніло, вуха заклало. Коли Наталія розплющила очі, то побачила, що лежить на землі, а поруч із нею — купа непритомних людей. «Я голову повертаю: лежить знайома, а на ній — моя Янка. Глянула на її ноги: кросівок нема. Спробувала сама встати — а у мене нога висить. Біля нас почали бігати військові та поліцейські. Янку забрали, згодом і мене. Ярко залишився на вокзалі», — крізь сльози розповідає пані Наталія.

Вона каже, що відразу спробувала перетягнути собі ногу мотузкою, аби зупинити кров. В якогось хлопця попросила шнурівку від капюшона, аби надати допомогу доньці. Але тут нагодилися військові та поліція. Дівчинку відразу евакуювали у лікарню Дніпра. Наталію привезли туди лише через два дні. Про Ярка подбали працівники поліції, а про копа, який опікувався хлопчиком, вона

«Я намагалася підняти ноги, але не бачила їх... Була кров, а ніг не було», — пригадує Яна.

знає тільки те, що його звали Богдан.

Два дні Наталію рятували у лікарні Павлограда. Потім також перевезли до Дніпра, де прооперували товстий кишківник (був пробитий осколком) та відрізали ногу. Коли жінці стало краще, всю родину евакуювали до Львова.

Фото з фейсбук-сторінки Першого медичного об'єднання Львова.

11-річний Ярослав доглядає у лікарні маму та сестру і навіть сам ходить у магазин у незнайомому місті.

Невдовзі вся родина відправиться на протезування та реабілітацію до США. Однак що буде потім і куди вони повернуться після лікування, Наталія не знає.

У цьому місті одинадцятирічний син Ярослав став єдиною опорою для своєї

мами та сестри-близнючки. На їхні прохання він виконує різну роботу: ходить у мага-

зин у незнайомому йому місті, щось приносить в палату, подає, забирає, накриває сестру або маму ковдрою, кличе медсестру чи лікаря.

Про вибух у Краматорську хлопчик нічого не розповідає. А про мрії говорить: найбільше хоче, аби мама і сестричка одужали. Він ні на що не нарікає, усім задоволений. Його сестра Яна, зі зрозумілих причин, має менше оптимізму. Каже, ні про що не мріє, згадує лише собаку та двох котів — Мішу та Марусю, — які залишилися вдома. Зізнається, що у неї досі дуже болять ноги.

Невдовзі вся родина відправиться на протезування та реабілітацію до США. Однак що буде потім і куди вони повернуться після лікування, Наталія не знає. «Подружка дзвонила, казала, що біля них уже шість будинків розбито, — розповідає жінка. — Навіть якщо наша хата вціліла, але там будуть оці (росіяни. — Ред.), я туди не поїду».

Дехто з родини Наталії досі залишається у Донецькій області, де тривають важкі бої. «Стріляють по житлових будинках з боку Горлівки. Житло зруйноване, люди поранені, ціни шалені, банкомати порожні, маршрутки не їздять, пенсії не приносять, пошта зачинена. Як нам жити?» — риторично запитує жінка.

За матеріалами сайтів bbc.com, ukrinform.ua, zaxid.net.

● **НЕЛЮДИ!**

На очах у 10-річного хлопчика окупанти вбили його батьків і дядька

Зараз дитина не дозволяє собі навіть плакати

Леонід ОЛІЙНИК

На Чернігівщині росіяни бронетранспортером розчавили легковик, в якому була родина з 10-річним Андрієм Близнюком. Окупанти дістали хлопчика з понівеченої машини і на його очах добили маму, тата і дядька.

Сім'я 1 березня втікала з села Софіївка. Вони тільки виїхали і натрапили на колону російської військової техніки. Їхня машина нікому не заважала, однак один з бронетранспортерів навмисно виїхав з колони і почав чавити легковик. Залізні гусениці пройшли по правій стороні машини.

«Тато найперший загинув. Мама ціла була, не поранена», — згадує дитина. Андрію сидінням затисло ноги, з розчавленої машини він витягнув руку. Російські солдати хлопчину дістали через дах, кинули на узбіччя і на його очах добили батьків. Цілили прицільно в бензобак, після чого авто запалало.

З травмованою ногою Андрій лежав

Фото із сайту tsn.ua.

«Тато найперший загинув. Мама ціла була, не поранена...»

на узбіччі і рахував кількість російської техніки. «Нарахував десь 120 — спочатку танки, БТР, «Градів» багато», — розповідає він. Весь цей час машина горіла. Андрій знав, що мама ще була жива...

Під уламками автомобільних деталей

ще досі можна побачити фрагменти людських кісток. Хлопчика згодом побачили люди з села і зателефонували його бабусі і дідусю. «Його на руках винесли, а він — «бабо, не плач» і сам не плакав», — кажуть рідні. Андрій і досі майже не плаче, гово-

рить бабусю, навіть на цвинтарі в нього немає сліз.

Оксані Близнюк було 46, її чоловікові Михайлу — 52, а двоюрідному брату

З травмованою ногою Андрій лежав на узбіччі і рахував кількість російської техніки. «Нарахував десь 120 — спочатку танки, БТР, «Градів» багато», — розповідає він.

Сергію, що сидів за кермом, — 33. Його мама не може себе опанувати вже другий місяць. Сергій був в теробороні, за кілька годин до своєї смерті з села він вивіз маму, бабусю і дідусю. Одразу повернувся за Андрійком і його родину, але проскочити вони вже не встигли...

У хлопчика є старша сестра, Тетяні — 26, і тепер вона його опікує. Сестра віднині має дві мети — доглядати брата і дочекатися, аби росіяни відповіли за цей військовий злочин.

Сатанинська московія обов'язково відповість за все — і перед людьми, і перед Богом.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

У ці дні у світі активно шукали, де знаходиться Калуш, Маріуполь і «Азовсталь»!

01		Ukraine	631	14		Lithuania	128
02		United Kingdom	466	15		Australia	125
03		Spain	459	16		Azerbaijan	106
04		Sweden	438	17		Switzerland	78
05		Serbia	312	18		Romania	65
06		Italy	268	19		Belgium	64
07		Moldova	253	20		Armenia	61
08		Greece	215	21		Finland	38
09		Portugal	207	22		Czech Republic	38
10		Norway	182	23		Iceland	20
11		Netherlands	171	24		France	17
12		Poland	151	25		Germany	6
13		Estonia	141				

Підсумки спільного голосування журі і глядачів в Україні викликали неймовірну бурю емоцій.

«Євробачення-2022»: гордість і... сором України

Цього року престижний конкурс, який відбувався в італійському Турині, виграв український гурт Kalush Orchestra. Він приніс Україні третю перемогу в «Євробаченні». Але свято було розбавлене великою ложкою ганьби

Лія ЛІС

Спочатку про перемогу. Вона не тільки у масовій підтримці наших виконавців з боку більшості європейських держав, які впевнено вивели Україну на перше місце (631 бал) попри четверту сходинку, яку нам «призначило» журі. Наша перемога насамперед — у зверненні гурту Kalush Orchestra до світу, яке вони виголосили після свого триумфального виступу. Хлопці закликали врятувати українських захисників, які досі, через майже три місяці війни, тримають оборону на заводі «Азовсталь»

в Маріуполі, будучи в повному оточенні. Заяву на підтримку полку «Азов» та інших воїнів гурт Kalush Orchestra зробив,

літичним, а гуманістичним). Завдяки Kalush Orchestra про ситуацію в Маріуполі дізналось ще більше людей у світі,

у тому числі і важко...

А тепер про ганьбу. Українське журі, до складу якого входили продюсер Вадим Лисиця

Українське журі, до складу якого входили продюсер Вадим Лисиця (голова журі), співак з «Пікардійської терції» Андрій Капраль, поп-виконавиця Ірина Федишин, диригент Андрій Яцків та кінокритик і викладач Лук'ян Галкін, не дало жодного бала Польщі, Литві та Естонії, які найбільше підтримують Україну у війні з росією! Жодного!

незважаючи на можливу дискваліфікацію (на щастя, цього не сталося, бо організатори вважають це звернення не по-

і це збільшило шанси на порятунок оточеного гарнізону. А там, як відомо, перебуває понад пів тисячі поранених,

(голова журі), співак із «Пікардійської терції» Андрій Капраль, поп-виконавиця Ірина Федишин, диригент Андрій

Яцків та кінокритик і викладач Лук'ян Галкін, не дало жодного бала Польщі, Литві та Естонії, які найбільше підтримують Україну у війні з росією! Жодного! Хоч представники цих країн точно не були найгіршими. А навіть якби й були, то хоча б із вдячності за підтримку мільйонів українських біженців наше журі могло «відміряти» тим-таки полякам кілька балів. Бо цьогорічне «Євробачення» — це далеко не в останню чергу вияв солідарності у боротьбі з російською чумою. Чому ж тоді така ганьба? Важко це пояснити чимось іншим, ніж продажністю і диверсією... Як гадаєте?

Р. С. Ірина Федишин оприлюднила фото бланка, на якому, як співачка стверджує, видно, що вона віддала Польщі 10 балів. А Андрій Капраль заявив, що поставив поляків на 7-ме місце. От тільки не зрозуміло, чому ці оцінки не відобразились у підсумковій оцінці українського журі... Хтось хоче пошварити Україну і Польщу? Не вийде: прості українці віддали полякам максимум балів — 12!

ПРЯМА МОВА

Олена ЗЕЛЕНСЬКА, дружина Президента Володимира Зеленського, про допомогу Польщі:

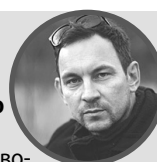
«В Україні кажуть: обирай не жито, обирай сусіда. На жаль, із країнами це неможливо. Але як Україні пощастило з Польщею! Вона не просто прийняла найбільше наших біженців (понад 3 мільйони, це ніби три міста переїхало), а й надала їм права на медицину та освіту. У польських школах уже понад 200 тисяч наших учнів. Польща прийняла на лікування сотні українських дітей з онкологією в рамках наших спільних «рейсів життя» зі Львова. Уже понад 2500 українських малюків народили наші мами, яким довелося виїхати до цієї країни».

Валерій ХАРЧИШИН, лідер гурту «Друга ріка», у своєму фейсбук-блзі розписав, чому вважає продюсера Вадима Лисицю «засланим козачком із москви»:

«Вадим Лисиця. До і протягом Революції гідності, а згодом певний час після анексії Криму працював у московії директором одного з напрямів Warner Russia. Це саме той лейбл Warner Russia, який свого часу викупив Блатнік (за чутками, за гроші путіна — 3 млрд \$), аби просувати російську музикальну культуру і рускій мір во всьом міре і світі...

Вадим Лисиця протягом останніх років неодноразово літав до москви — звітувати про свої творчі здобутки зі Світланною Лободою в якості музичного продюсера та звукоінженерити її лайви на найбільших аренах раші...

Тепер Вадим Лисиця проявив себе і на міжнародному рівні. Тому, якщо у вас є якісь сумніви щодо того, що нулі Польщі були виставлені ненавмисно, що хтось просто не врахував політичний контекст, відкиньте ці сумніви!

Вата нікуди не поділась, і вона більш небезпечна, ніж орки, яких хлопці хоч бачать на передовій».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про цьогорічне «Євробачення»:

«Уявив собі на місці «Калуша...» Цоя. Що на московію напав Китай, а Цой живий і виграв «Євробачення». І що ніби у Владивостоці 77 днів б'ється в оточенні гарнізон. Цю треба або сказати про гарнізон — і залишитися без бала, або промовчати — і тоді китайці їх всіх уб'ють. І тут вже далі уявити не зміг. Бо просто не уявляю, як ті «срани обіз'яни» можуть битися в оточенні 77 днів».

● СІМ «Я»

«Не хочу – не буду»

– Мам, ну підсади мене! Ну будь ласочка! Ну підсади-и-и.
– Я тобі казала, що нам додому треба і щоб ти навіть не підходив до гірки?!
– Ну підсади-и-и!

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

На дитячому майданчику спостерігала за традиційною картиною: дитина керувала мамою. Хлопчик ще благав її, щоб вона зробила необхідне для нього, а в його очах вже світилося розуміння, що він переміг. Жінка, сердита через непослух, усе ж пішла йому назустріч. У нього вийшло здобути перемогу, бо його мама не вміє читати казати «ні»: якщо на неї тиснути, то потрошки заперечення переплавляється на згоду. Я добре це усвідомлюю, бо й сама маю таку проблему. Буває, не дозволиш чогось, а потім починаєш роздумувати, що нічого ж поганого не буде, якщо те дитя займеться тим, чого так прагне. На щастя, трохи навчилася одразу не давати відповіді на прохання сина про щось, якщо маю хоч найменший сумнів. Просто кажу, що повідомлю рішення за десять хвилин, а поки зважувати. Це виручає. Але проблема з тиском все одно існує: вона буде доти, доки дитина росте й намагається відвоювати собі якомога більше незалежності. (Є вона й у стосунків із дорослими дітьми).

Цього тижня зауважила, що надто часто й дуже дратівливо мій п'ятилітній син повідомляє мені, що він проти чогось. Навіть на прогулянці у нього десятки «не хочу». Як не дивно, дуже допомогла звичайна розмова. Запитала його, коли він чув «не хочу» від мене, його мами. І запевнила, що іноді на його прохання готова відреагувати саме так, бо ж буваю дуже зайнята чимось іншим. Малій, на диво, слухав дуже уважно. У його погляді вловила навіть невеличке здивування: як то мама теж має свої «не хочу»? З тих пір ситуація трохи змінилася: достатньо йому затягнути «стару пісню», як одразу нагадую, що це ми вже обговорювали. Певно ж, важливо, якщо дитина змалечку знатиме, що від мами можна не тільки брати – її бажання теж важливо враховувати. «Дякую, що дослухався до мене», – ця фраза нова у моєму спілкуванні з дітьми, але вже дуже помічна.

Маєте свої відкриття, як триматися на плаву, – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● ТРИМАЙСЯ, МАЛА!

«Осколок пройшов крізь мозок і застряг у потилиці»

Закінчення. Початок на с. 1

Марта ВАСИЛЕВИЧ

Софійка з рідними на початку квітня тікала з-під обстрілів зі свого села на Миколаївщині. Проте в обласному центрі «руській мір» їх все-таки наздогнав — родина потрапила під вибухи касетних бомб. Один із уламків влучив дитині у голову. «Там все розривалося, горіло, страхіття, що робилося. Я її закрила, як могла, і сказала: «Доню, молися». Вона читала «Отче наш». Коли те все припинилося, сестра моя голову піднімає і каже: «Що це таке? А в Софійки з голови фонтаном б'є кров», — згадувала мама дівчинки Ніна.

Осколок поранив дитину біля обласної дитячої лікарні — саме це, ймовірно, і врятувало постраждалу. Її донесли до медзакладу очевидці трагедії. Два дні Софійка була в комі. Коли опритомніла, її перевезли до одеської лікарні,

“**У Софійки є лише незначна слабкість у правій руці та правій нозі, але у порівнянні з тією травмою, яку вона отримала, це справді диво.**”

бо там було безпечніше. А наприкінці квітня евакуаційним потягом доправили до Львова і вже тут медики діставали осколок із голови.

«Він застряг аж у задній черепній ямці. Тобто пройшов через весь мозок і так звані серединні структури. У таких ситуаціях більшість пацієнтів помирають, а якщо і виживають, то не можуть

Фото із сайту tsn.ua..

Жінка не могла стримати сліз, коли Софійка, прийшовши до тям після операції, вигукнула: «Мамочко!».

контактувати з навколишнім світом, а просто функціонують. Тим часом у Софійки є лише незначна слабкість у правій руці та правій нозі, але у порівнянні з тією травмою, яку вона отримала, це справді диво», — розповів завідувач нейрохірургічного відділення лікарні Михайло Ловга.

Увесь цей час пані Ніна молила Бога лише про одне: аби дочка вижила і не втратила спогадів про неї. Жінка не могла стримати сліз, коли Софійка, прийшовши до тям після операції, вигукнула: «Мамочко!». Зараз дівчинка ново вчиться робити перші кроки. Вона

також активно тренується, щоб продовжити грати на музичному інструменті та втілити своє найбільше бажання — одного дня заспівати на сцені. Нещодавно Софійка зізналась, що має мрію зустрітись зі своїм кумиром — львівським тік-токером Романом Мироненком, бо є його палкою прихильницею. 11 травня хлопцеві знайшов час та відвідав дівчинку у палаті, де вони разом заспівали та записали відео для Тік-Ток.

За матеріалами pravda.com.ua, tsn.ua.

● ШОК!

Окупанти одночасно гвалтували 16-річну вагітну та її 78-літню бабусю

Солдати російської армії в Київській області чинили злочини сексуального характеру щодо чоловіків та людей похилого віку

Василь КІТ

Зокрема, у будинку, де жили 16-річна вагітна дівчина та її бабуся, їх гвалтували одночасно. Про це в інтерв'ю Олесі Бацман розповіла уповноважена Верховної Ради України з прав людини Людмила Денісова. За її словами, дівчина втратила дитину.

Крім того, на Київщині було також згвалтовано 45-річного чоловіка, якого за станом здоров'я не призвали до армії. Він вийшов із підвалу по воду і зустрів окупантів. «Потім сильно побили і кинули. Він сказав: «Вони, напевно, подумали, що я здох». Він відповз. А тепер намагається відновитися», — розповіла Денісова.

Вона зазначила, що багато таких випадків залишаються невідомими, оскільки мало хто з тих, хто таке пережив, хоче

про це говорити. За словами комісара з прав людини Дуні Міятювич із Боснії та Герцеговини, де теж були такі звірства, досвід свідчить, що багато людей зможуть поділитися пережитим лише через роки. Причому велику морально-психологічну

“**Багато таких випадків залишаються невідомими, оскільки мало хто з тих, хто таке пережив, хоче про це говорити.**”

травму отримали не тільки жертви звірств, а й частина українських солдатів, які звільняють окуповані міста та села і бачать наслідки страшних злочинів. Таке не стирається з пам'яті...

● **ГЕРОЙ ІЗ СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ**

Фото із сайту youtube.com.

«Трохи підлікуюсь — і на Схід».

Кохана подала йому руку...

Тернопіль. Вони зайшли у тролейбус. Він — молодий, високий, гарний. Опирався на милицю і на її руку. Мабуть, це була його кохана. Обручок не мали

Ольга ЧОРНА

Біля дверей сиділа молода мама з шести- чи семирічною дитиною. Глянула, відвернула до вікна. Не запропонувала сісти.

— Сідай, сину, — сказала старша жінка із сумними очима, одягнена у цю спекотну погоду у все чорне.

Подякував. Усміхнувся щиро, якось дитинно.

— Звідти? — запитала жінка.

— Звідти, — відповів він.

— Поранили?

— Так. Мав операцію. Але все буде добре. Трохи підлікуюся — і на Схід. Там хлопці...

— Все у нас буде добре, — додала

— Все у нас буде добре, — додала вона. І ніжно погладила його темне волосся.

вона. І ніжно погладила його темне волосся.

На зупинці біля залізничного вокзалу вони виходили.

— Бережи себе, сину, — сказала жінка із сумними очима.

Подякував.

Кохана подала йому руку.

Він усміхався ніжно і дитинно.

Хай береже тебе Бог, солдатику. І твою кохану. І ваше кохання...

Усміхніться!

:)):))

— Ви холостяк чи одружений? — запитую кравець замовника.

— Одружений.

— Тоді допишемо: «Треба потайну кишеню в підкладці піджака».

:)):))

Коли сумний результат захворювання мільйонера вже не викликав сумнівів, лікар сказав його дружині:

— Ви повинні бути готові до всього.

— Що стосується всього — навряд чи. У кращому випадку я можу розраховувати на половину того, що на його рахунок в банку.

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!**

«Нема нічого ситнішого за вівсянку...»

Цими словами починається відомий анекдот, продовження якого звучить так: «За моєї пам'яті ще ніхто не просив добавки, завжди всі наїдалися однією порцією...». Це, звісно, жартівливий натяк на те, що вівсянка не дуже смачна. А може, просто треба вміти її по-особливому приготувати? Адже є безліч рецептів, серед яких кожен знайде для себе щось до вподоби. Тим паче, що цей злак містить так багато незамінних вітамінів та мінералів, зокрема кальцію, заліза, магнію, калію, фосфору, цинку та фолієвої кислоти

Фото із сайту cdn.vkusnoo.com.ua.

А ще всі пам'ятають фразу «Вівсянка, сер!» із фільму «Собака Баскервілів».

КЛАСИЧНА ВІВСЯНКА

Інгредієнти: 1 скл. вівсяної крупи, 400 мл молока, 3 ст. л. цукру, невеликий шматочок вершкового масла, дрібка солі.

Приготування. Залийте крупу водою кімнатної температури і залиште, щоб постояла не менше 5 годин. Потому знову промийте, залийте 3 склянками води, поставте каструлю з кашею на слабкий вогонь і варіть протягом 40 хвилин. Тоді влийте молоко, додайте цукор і сіль, перемішайте і варіть до бажаної консистенції. Затим кашу перекладіть у глиняний горщик і поставте на годину в духовку, розігріту до 160–170 градусів. Подавайте до столу у глибоких порційних тарілках, поклавши в кожен шматочок масла. За бажанням можна додати мед, горіхи, сухофрукти чи фрукти, присмачити вівсянку варенням або згущеним молоком, сиропами.

ВІВСЯНКА «ЛІНИВА» В БАНЦІ

Інгредієнти: 1/4 скл. вівсяних пластівців, 1/3 скл. молока, 1/4 скл. йогурту, цукор (мед), ягоди, фрукти, горіхи — за смаком.

Приготування. У півлітровий слоїк засипте вівсяні пластівці, влийте молоко та йогурт, додайте цукор, горіхи та ягоди. Цукор можна замінити медом, а ягоди — фруктами. Щільно закрийте банку кришкою та потрусіть, щоб інгредієнти добре змішалися. Додайте фруктів, легенько перемішайте. Закритий слоїк поставте на ніч у холодильник.

БАТОНЧИКИ-ГРАНОЛИ

Інгредієнти: 100 г вівсяних пластівців, 100 г сухофруктів, 50 г горіхів, 1,5 ст. л. рафінованої олії, 2 ст. л. меду.

Приготування. Нагрійте мед, додайте до нього олію, всипте вівсяні пластівці, горіхи та сухофрукти. Все ретельно перемішайте. Викладіть суміш на деко, застелене пергаментним папером, та випікайте у духовці при 180 °C

до золотистого кольору. Розріжте на порційні шматочки.

ВІВСЯНКА З МЕДОМ, КОРИЦЕЮ ТА БАНАНАМИ

Інгредієнти: 1/2 скл. вівсяних пластівців, 1 скл. води, 1/2 ст. л. меду, кориця за смаком, 1 ст. л. малинового варення, 1 банан.

Приготування. Закип'ятіть воду, додайте мед і вівсяні пластівці. Доведіть суміш до кипіння. З очищеного банана приготуйте пюре, кілька скибочок залиште для подачі. Коли вівсянка закипить, зробіть маленький вогонь, додайте корицю і варіть кашу до загустіння. Змішайте вівсянку з банановим пюре, зверху викладіть скибочки, полийте варенням.

МОРКВ'ЯНЕ ПЕЧИВО З ВІВСЯНИМИ ПЛАСТИВЦЯМИ

Інгредієнти: 80 г борошна пшеничного, 0,5 скл. вівсяних пластівців, 100 г моркви, 50 г волоських горіхів, 50 г родзинок, 1 ст. л. меду, 1/4 ч. л. розпушувача, 1 ст. л. цукру, 30 мл оливкової олії.

Приготування. Почищену моркву потерти на дрібній тертці, додати мед, оливкову олію, родзинки і посічені горіхи. Масу вимішати, всипати вівсяні пластівці, знову перемішати і залишити на 30–40 хвилин, щоб пластівці розм'якли. Пшеничне борошно просіяти разом із розпушувачем, всипати до морквяної маси і замісити тісто (воно буде липким). Поділити його на 16 частин, з кожного шматочка сформувати кульку й обкатати її в цукрі. Деко застелити пергаментним папером, трохи змастити олією і викласти кульки, злегка придавлюючи кожен. Випікати печиво в розігрітій до 180 градусів духовці 20 хвилин. Воно має добре зарум'янитися, але всередині залишатися м'яким — тож не пересушіть його.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.
ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші
Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Регістраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»
ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення №820

● **БОЛИТЬ!**

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

«Кохаю тебе всім серцем, мій Андрію — моя Борода...»

Захисниця «Азовсталі» через 3 дні після одруження стала вдовою

Під час останньої зустрічі Андрій просив її вибратися.

А вона його — вижити...

Захисниця Маріуполя Валерія (позивний Нава) та український прикордонник Андрій (позивний Борода) одружилися на території оточеної з усіх боків «Азовсталі». Проте в одному з жорстоких боїв з окупантами чоловік загинув... Тож за декілька днів в охопленому вогнем Маріуполі Валерія стала нареченою, дружиною та вдовою. У щемливому відео Нава розповіла зворушливу історію їхнього кохання...

щоб ми разом були».

Одружили закоханих під обстрілами та вибухами.

— Нам дуже хотілося це зробити саме 5 травня, в день народження полку «Азов». У мене була каблучка моєї покійної мами, а в Андрія — моєї бабусі, яка чекає нас живими, — зізнається Валерія.

Але вже 7 травня Андрія не стало. Напередодні він прибіг до дружини і сказав, щоб вона обов'язково вибралася звідси.

— Я пообіцяла це, а він мені — що виживе. Принаймні його душа відлетіла з цього пекельного місця. А я все ще тут, — зі сльозами на очах каже Валерія. — Чесно, дуже хочеться до нього. Але пообіцяла Андрієві вибратися, аби здійснити те все, що ми хотіли зробити разом. Тому маю боротися... Кохаю тебе всім серцем, мій Андрію — моя Борода...

P.S. «Ти три дні був моїм законним чоловіком. І цілу вічність ти — моє кохання. Мій рідний, мій турботливий, мій мужній... Ти був і є найкращий. Мені лишилися твоє прізвище, твоя любляча родина і спогади про щасливий час разом», — написала в соцмережі Валерія. І додала: найкраще, чим українці можуть вшанувати пам'ять її чоловіка — це зробити все можливе, аби врятувати ще живих захисників «Азовсталі».

«ОБРУЧКИ З ФОЛЬГИ БУЛИ ІДЕАЛЬНИМИ...»

Нава зазначила, що комуникувала пара рідко. Вперше вони побачилися на «Азовсталі» після поранення Андрія, коли він вночі прибіг і сказав, що хоче одружитися.

— Перша думка — мене це злякало. Я сказала, що давай одружимося, коли в мене відросте волосся і буде гарна зачіска, — згадує Валерія. — А зго-

Я пообіцяла Андрієві вибратися, аби здійснити те все, що ми хотіли зробити разом. Тому маю боротися...

дом він прийшов вдруجه вже з обручками, які зробив з фольги. Вони були ідеальними...

Втретє пара побачилася після авіаудару, дівчина дивом вижила, бо багато її побратимів загинуло. Андрій їй говорив, що «напевно, врятувало кохання,

ЛІЯ ЛІС

«МЕНІ ЗДАВАЛОСЯ, ЩО ТАКИХ ПОЧУТТІВ НЕ БУВАЄ...»

Вони познайомилися, коли Валерія проходила службу у прикордонному загоні.

— В якийсь момент з'явився він. Було відчуття, що це людина, яку я мала зустріти. Не знаю, як це пояснити... Він одразу увійшов в моє життя. Мені здавалося, що таких почуттів не буває... Вони переросли у велике кохання, — каже Валерія.

Вона зізнається, що на початку літа виповнилося б три роки, як пара разом. Але...

— Андрій був «людиною щастя», а я не така, не вмію без нього радіти...

Перед початком війни Андрій казав дівчині їхати з міста, хоча чудово знав, що вона не поїде.

— А 24 лютого мене мобілізували до полку «Азов», і так вийшло, що і він, і я опинилися в оточенні, а потім разом із побратимами на «Азовсталі», — розповідає Валерія.

● **ПРЯМА МОВА**

Карл ВОЛОХ, бізнесмен, громадський діяч, про заяву Синоду УПЦ московського патріархату, в якій приводом для нападу росії на Україну вони назвали діяльність Петра Порошенка та Православної церкви України, яка отримала Томос:

Я не знаю, скільки попів московської церкви в Україні є агентами ФСБ, а скільки — просто стандартними чиновниками, котрих у житті цікавить лише збереження та укріплення свого статусу. В будь-якому разі, духовності й моралі в учорашньому Синоді не більше, ніж у московитського солдата, який навалив купу посеред вітальні української хати.

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

«Мені теж хочеться вдарити по путіну гранатобузом...»

«Нехай швидше він, чортяка, перекинеться там у своєму бункері»... Коли отримувеш такі листи, як від минулорічної тріумфаторки нашого конкурсу «Гарбуз із секретом» Віти Бобко із села Затурці Володимир-Волинського району, радієш, що газетне слово запало у патріотичне серце і воно готове до бою з окупантами

Грицько ГАРБУЗ

А на сторінках наших газет — «Волині» і «Цікавої» — ми б'ємо ворога за допомогою конкурсу інтелектуалів, переможці якого заробляють кошти для Збройних сил України. Для цього треба відгадати загадку від журналістів. На зразок цієї, відповідь на яку сьогодні маємо оголосити:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-5»

Ласо, забрало, телефон, коні, велосипед... Ці речі не раз згадуються в цьому всесвітньо відомому творі, головний герой якого носить прізвисько, що нагадує нам твір Івана Карпенка-Карого. А народився він у краї, який у називному відмінку однини можна скласти за допомогою такого алгоритму: n(2), u(1), o(1), m(2), k(3), e(1).

А це в цьому творі — перший машини часу в літературі — згадується вид спорту, який мав замінити жорстокі баталії — тодішню моду. Він дуже популярний і нині в країні, яка є нашим великим другом. Але не в Україні.

Що за назву спорту ми заховали в гранатобузі?

А тепер знову зачитуємо пані Віту Бобко: «У завданні йдеться про роман американського письменника Марка Твена «Янкї з Коннектикуту при дворі короля Артура» (1889). Це був один із перших описів подорожі у часі в літературі («Машина часу» Герберта Уелса вийшла через б років. — **Ред.**). Автор створив сатиру на лицарські романи про Середньовіччя. У творі Хазяїн (прізвисько головного героя) лицарські бої замінив грою у **БЕЙСБОЛ** (захований в гранатобузі).

Лист коротенький, бо ще не може прийти до тямі від путінських дій, але в нас обов'язково все буде добре, все буде Україна, буде ПЕРЕМОГА!!! Слава ЗСУ!!!».

Слава! І великий респект Віті Бобко із волинських Затурців, а також Анатолію Скальту з міста Жмеринка Вінницької області, які обоє стали переможцями цього тижня, впоравшись із завданням.

До речі, пан Анатолій і пані Віта («картопельку вашу» із туру № 2 врахували і додали 100 гривень) уже заробили кожен по 400 гривень для Збройних сил України! Супер!

І ви також можете стати інтелектуальним волонтером, для цього треба розгадати нинішнє завдання.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-7»

Якщо ви дізнаєтеся, на який поверх найчастіше їздить ліфт у 12-поверховому готелі «Лучеськ», додасте до цієї цифри 42, а потім помножите на 5, отримаєте травневий «заробіток» країни-творчого конкурента України, в яку торік їздив Грицько Гарбуз.

Назву якої країни ми заховали в гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 29 травня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграві призів волонтерських 200 гривень (100 — від «Волині-нової» і 100 — від «Цікавої» газети на вихідні), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть російським окупантам!